

Kurs języka C++

10. Szablony

SPIS TREŚCI

- Szablony w programowaniu
- Definicja szablonu
- Parametry w szablonie
- Konkretyzowanie szablonu
- Przeciążanie szablonów funkcji
- Dopasowanie i generowanie funkcji szablonych
- Szablony funkcji z biblioteki standardowej
- Użycie argumentów wzorca do specyfikowania strategii
- Domyślne parametry szablonu
- Specjalizacja szablonów klas

SZABLONY

- Szablon (inaczej wzorzec) to przezroczysta dla programu konstrukcja językowa, na podstawie której kompilator jest w stanie wygenerować zbiór podobnych funkcji lub podobnych klas.
- Szablon zastępuje w programowaniu żmudne operacje kopiowania, wklejania i drobne modyfikacji kodu.
- Szablony są sparametryzowane przede wszystkim za pomocą typów (ale także pewnych wartości).
- Prawie wszystkie klasy i funkcje z biblioteki standardowej są szablonami.

SZABLONY

- Szablony bezpośrednio wspomagają programowanie uogólnione, czyli programowanie z użyciem typów jako parametrów.
- Za pomocą szablonów można łatwo reprezentować i łączyć ze sobą ogólne koncepcje programistyczne (algorytmy oraz struktury danych).
- Szablon zależy tylko od tych właściwości typów swoich parametrów, których rzeczywiście używa.
- Argumentami szablonów mogą być i często są typy wbudowane.
- Kompozycje składane z szablonów są bezpieczne pod względem typów, ale niestety wymagań szablonu co do jego argumentów nie da się prosto i bezpośrednio wyrazić w kodzie.

SZABLONY

- Możemy definiować szablony funkcji i szablony klas.
- Szablony definiuje się umieszczając przed definicją funkcji lub klasy frazę `template` z listą parametrów w nawiasach kątowych.

- Przykład:

```
template <typename T>
T maksimum (const T &a, const T &b)
{
    return a < b ? b : a;
}
```

Na podstawie tej definicji kompilator umie wygenerować funkcję `maksimum()` dla obiektów różnych typów (dla których zdefiniowano operator porównywania `operator<`).

OKREŚLENIE TYPU `TYPENAME`

- Słowo `typename` wskazuje, że następujący po nim identyfikator jest nazwą typu.
- Przykład:

```
template <typename T>
class MyClass {
    typename T::SubType *ptr;
    // ...
};
```

W przykładzie tym `ptr` jest wskaźnikiem na obiekt typu `T::SubType` (a nie iloczynem składowej statycznej `T::SubType` przez `ptr`).

PARAMETRY SZABLONU

- Parametr szablonu może być:
  - typem (oznacza się go jako `class` lub `typename`),
  - wartością porządkową (może to być `char`, `int` itp., oraz wskaźnik),
  - wartością wcześniejszego typu będącego parametrem szablonu.
- Szablon może mieć wiele parametrów.
- Przykłady:

```
template <typename T, int rozm>
    class Bufor {...};
template <typename T, T wart>
    class Schowek {...};
```

DEFINIOWANIE SZABLONU

- Szablon definiuje się w pliku nagłówkowym, gdyż kompilator musi znać jego definicję, aby na jej podstawie wygenerować funkcję lub klasę szablonową.
- Szablon funkcji lub klasy może się pojawiać wielokrotnie w pliku (poprzez włączenie pliku nagłówkowego) i nie spowoduje błędu (tak jak definicja funkcji wbudowanej).

SZABLON FUNKCJI

- Funkcja szablonowa to funkcja wygenerowana przez kompilator na podstawie szablonu funkcji.
- Parametrem szablonu funkcji jest przede wszystkim nazwa typu (wartości zwykle przekazuje się jako argumenty do funkcji).
- Kompilator wygeneruje funkcję szablonową, gdy napotka jej wywołanie albo gdy w programie używamy adresu takiej funkcji.
- W szablonie funkcji może wystąpić deklaratorem `inline`.

KONKRETYZOWANIE SZABLONU FUNKCJI

- Kompilator wygeneruje funkcję szablonową, gdy napotka jej wywołanie lub pobranie adresu funkcji.
- Kompilator sprecyzuje typ funkcji szablonowej na podstawie jej argumentów wywołania (typ rezultatu jest nieistotny).
- Można też jawnie wskazać typ funkcji szablonowej.

- Przykłady:

```
maksimum(x,192); // x jest typu int
maksimum<double>(2.72,x); // x jest typu int
char (*fun)(const char&, const char&)
    = maksimum;
maksimum(x,'x'); // błąd - maksimum(int, char);
```

DOPASOWANIE I GENEROWANIE FUNKCJI SZABLONOWYCH

- Dopasowanie funkcji do szablonu następuje poprzez typy argumentów wywołania funkcji (typ rezultatu nie ma znaczenia).
- Jawną specyfikację stosuje się często w odniesieniu do typu wyniku.

Przykład:

```
template <class T, class U>
T impl_cast (U u)
    { return u; }

...
void fun (int i)
{
    impl_cast(i); // błąd - nieznane T
    impl_cast<double>(i); // T to double
    impl_cast<char, double>(i); // ok
    impl_cast<char*, int>(i); // błąd - rzutowanie
                             // int na char*
}
```

PRZECIĄŻANIE SZABLONU FUNKCJI

- Szablon funkcji można przeciążać (podobnie jak samą funkcję).
- Można zadeklarować kilka szablonów funkcji o takiej samej nazwie, a także kombinację szablonów i zwykłych funkcji.
- Reguły rozstrzygnięcia przeciążenia w obecności szablonów funkcji są uogólnieniem zwykłych reguł rozstrzygnięcia przeciążenia funkcji:
  - najpierw dla każdego szablonu znajduje się specjalizację, która jest najlepsza dla ciągu argumentów funkcji;
  - następnie stosuje się do tych specjalizacji i wszystkich zwykłych funkcji normalne reguły rozstrzygnięcia przeciążenia.

SZABLONY KLAS

- Klasa szablonowa to klasa wygenerowana przez kompilator na podstawie szablonu klasy.
- Parametry formalne szablonu (te w nawiasach kątowych) i parametry aktualne (konkretny typ dla klasy szablonowej).
- Nazwa szablonu klasy musi być unikalna.
- Szablon klasy powinien mieć zasięg globalny – nie powinno się zagnieżdżać definicji jednego szablonu w drugim.

SZABLONY KLAS

- Przykład szablonu klasy:

```
template <typename T>
class schowek {
    T tajne;
public:
    schowek (const T &t) : tajne(t) {}
    schowek & operator= (const schowek s) {
        if (&s != this) tajne = s.tajne;
        return *this; }
    T wartosc () { return tajne; }
};
```

- Przykłady klas szablonych:

```
schowek<int> pon(3), wto(7);
schowek<char> sro('s');
schowek<string> czw("czwartek");
```

DEFINIOWANIE SZABLONU KLASY

- Składowe szablony klasy definiuje się tak samo jak dla zwykłej klasy.
- Funkcje składowe szablony można definiować poza klasą (ale tak by kompilator widział te definicje).
- Składowe szablony klasy same są szablonami i są sparametryzowane parametrami swoich szablonów klas.

DEFINIOWANIE SZABLONU KLASY

Przykład szablonu klasy:

```
template <typename T, int rozm>
class stos {
    T tab[rozm];
    int ile;
public:
    void wstaw (const T &x);
    T zdejmij();
    int rozmiar() const noexcept { return ile; }
};
template <typename T, int rozm>
void stos<T, rozm>::wstaw(const T &x) {
    if (ile>=rozm) throw std::out_of_range("przepełnienie stosu");
    tab[ile++] = x;
}
template <typename T, int rozm>
T stos<T, rozm>::zdejmij() {
    if (ile<=0) throw std::out_of_range("wyczerpanie stosu");
    return tab[--ile];
}
```


UŻYCIE ARGUMENTÓW SZABLONU DO SPECYFIKOWANIA STRATEGII

- Problem: sortowanie łańcuchów względem różnych kryteriów porównywania.
- Rozwiązanie:

```
template <class T, class C>
int porownaj (const Napis<T> &a, const Napis<T> &b) {
    for (int i = 0; i < a.len() and i < b.len(); i++)
        if (! C::eq(a[i], b[i]))
            return C::lt(a[i], b[i]) ? -1 : 1;
    return a.len() - b.len();
}
template <class T>
class por { public:
    static bool eq (T a, T b) { return a == b; }
    static bool lt (T a, T b) { return a < b; }
};
...
void f (Napis<char> x, Napis<char> y) {
    porownaj<char, por<char>> (x, y);
    ...
}
```

DOMYŚLNE PARAMETRY SZABLONU

- Szablon może mieć parametry domyślne (podobnie jak funkcja może mieć argumenty domyślne). Przykład:

```
template <typename T, typename C=por<T>>  
int porownaj (const Napis<T> &a, const Napis<T> &b)  
{...}
```

- Technika dostarczania strategii jako argumentu wzorca jest powszechnie wykorzystywana w bibliotece standardowej.
- Parametry wzorca służące do dostarczania strategii nazywa się trejtami (ang. *traits*). Przykładami trejtów są iteratory i alokatory.

SPECJALIZACJA SZABLONÓW KLAS

- Tworząc specjalizację szablonu jakiejś klasy, możemy w niej zdefiniować inne pola i metody niż w szablonie ogólnym.
- Mając wzorzec klasy, można w nim wyspecjalizować tylko wybrane funkcje składowe, zamiast tworzyć specjalizację całej klasy.
- W rozstrzyganiu przeciążenia preferuje się wersję najbardziej specjalizowaną.

SPECJALIZACJA SZABLONÓW KLAS

- Alternatywne definicje szablonu nazywa się specjalizacjami.
- Przykład:

```
template<typename T>
    class Wektor {...};
// częściowa specjalizacja
template<typename T>
    class Wektor<T*> {...};
// pełna specjalizacja
template<const char*>
    class Wektor<const char*> {...};
template<>
    class Wektor<void*> {...};
```

SZABLONY KLAS

- Uwaga na składniki statyczne w szablonie.
- Instrukcje `typedef` i `enum` w szablonie klasy.
- Przyjaźń a szablony klas...
  - przyjaciel ogólny
  - przyjaciel szablony
  - zaprzyjaźnione operatory `we/wy`
- Dziedziczenie a szablony klas...

ALIASY SZABLONÓW

- Możliwe jest definiowanie aliasów dla szablonów, nawet z niezdefiniowanymi parametrami szablonowymi.
- Przykład:

```
template <typename first,  
        typename second, int third>  
class SomeType;  
template <typename second>  
using TypedefName =  
SomeType<OtherType, second, 5>;
```